

for, og i det Forslag, som blev tilsendt Finantsudvalget ifjor, fremsattes ogsaa forskellige Tanker, som kunde raade Bod herpaa, idet der var foreslaaet Samlingsstuer og Tørringsstuer i Baracker, som skulde opføres af Træ. Jeg indrømmer, at jeg har aldeles ingen praktisk Opfattelse deraf, den er kun rent theoretisk, at der saavel for Veirøvelserne som med Hensyn til Orden og Disciplin og Soldaternes Sundhed og Materiellets Konserveration vil være gjort et meget væsentlig Fremskridt, dersom de saakaldte Døckerste Filttelte, hvoraf der blev indkjøbt et mindre Parti ifjor, virkelig maatte vise sig at være saa holdbare, som der paaftaas. Jeg skal i den Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at disse Telte have faaet en overordentlig Anbefaling derved, at der paa Berlinerudstillingen er tilbent dem den store Guldmedaille. Jeg kan ikke tro, at denne Hæder vilde være bleven viist disse Telte, dersom der ikke var store Fordele ved dem ikke alene til Hospitalsbrug, men til Militærbrug overhovedet. Dersom det maatte vise sig at være praktisk at anvende disse Telte i Veir, og man altsaa besluttede sig til at gjøre et større Indkjøb deraf, vilde man efter min Opfattelse tillige have en anden og meget stor Fordel, og det er, at man kunde komme ud over de store Banfæligheder, der vise sig ved Afdelingerne i de 2 Aar, hvor der holdes Øvelse ved Garnisonerne. Ved de mindre Byer er det en stor Gene, naar der bliver indkaldt Mandstab til 3 Batailloner. De kunne ikke uden den største Banfælighed for Beboerne indkvarteres i de mindre Byer, og man nødes saa til at lægge dem i Kantonnement længere borte, hvilket i alle Henseender, navnlig for Øvelserne, er overordentlig uegnet. Dersom man derimod anskaffede disse Telte, der ere let transportable, uden at Transporten er synderlig kostbar, vilde man kunne bøde derpaa, idet man paa disse Steder lod af Veirmateriellet saa meget Teltmateriel blive overjendt til de paagældende Garnisoner, at der umiddelbart i Nærheden af Troppernes Exercerplads kunde etableres en lille Veir, saaledes at hele Styrken til stor Fordel for Øvelserne og til Behagelighed for Soldaterne og Vættelse for Garnisonsbyerne kunde blive samlet. Jeg skal naturligvis ikke udtale nogen Dom om, hvorvidt det, jeg her siger, er praktisk. Jeg tilføjer, at jeg har ikke selv prøvet disse Døckerste Filttelte, jeg kender dem kun af Omtale, men ganske vist ogsaa af Omtale fra meget forskellige Sider, men jeg tillader mig i Overensstemmelse med den Udtalelse, som findes i Betænkningen, at henstille til den høitærede Minister, om han ikke i den

første Tid af de Aar, som vilde forløbe, inden der kan være Tale om Veir, vil tage dette Spørgsmaal under Overveielse, og om han ikke vil foranledige det Spørgsmaal, jeg her har tilladt mig at nævne, nærmere undersøgt.

Gre Dissentjerne smaa paa § 22, beklager jeg, at Dissentjerne mellem Flertallet og Mindretallet ere saa meget større paa § 26. Den ærede Ordfører tog jo dette med en overordentlig Ro og betragtede det som en lille Nedgang, der ikke havde Meget at sige. Man har jo for mange Aar tilbage ogsaa kun havt smaa Bevillinger, og derfor kunde man gjerne have det Samme nu. Han syntes ikke, at der var nogen synderlig Nedgang her for Krigsministeriets Vedkommende. Af Ministeren er der foreslaaet 1,988,000 Kr., og deraf er der kun foreslaaet bevilget 227,000 Kr. Det er en Difference af omtrent mellem 1,700,000 Kr. og 1,800,000 Kr. Jeg synes rigtignok, at det er en Anvendelse af Sagen efter en ganske overordentlig stor Maalestok. Men hvad der mest forundrer mig, er et af de Argumenter, som den ærede Ordfører fremsatte; thi dersom jeg ikke misforstod ham, lod hans Udtalelser paa, at jo mere Udsigten til Ordningen af vort Forsvarsvæsen svandt hen, desto mere Grund var der til at spare paa de Bevillinger, der her ere foreslaaede paa § 26. Jeg kan nu ikke skjønne Andet, end at det vilde have været mere logisk, om han havde sagt, at jo mere Udsigten svinder til en Ordning af Forsvarsvæsenet, til Tilveiebringelsen af de nye Forsvarsmidler, som i mange Aar have været forlangte fra Regjeringens Side, desto mere Grund er der til at gjøre Alt, hvad man kan, for dog i det Mindste at holde de bestaaende Forsvarsmidler i saa god Stand som muligt. Men desværre ramme jo mange af de Medsættelser, der ere foreslaaede paa § 26 saavel for Krigsministeriet som for Marineministeriet, de bestaaende Forsvarsmidler paa en meget stærk Maade. At gaa ind paa alle de enkelte Forslag, at nævne, hvad der kunde tale for dem, vilde jo være for vidtløftigt, saa meget mere som jo vistnok den høitærede Minister vil omtale en større Del af dem enkeltvis. Jeg skal derfor for mit Vedkommende kun nævne dem saadan rent klassevis. — Der findes blandt de Medsættelser, der ere foreslaaede af Flertallet, en hel Del, som ramme Foranstaltninger, hvorom man maa sige, at det er i høi Grad ønskeligt, at de blive bevilgede og gennemførte, efterdi dette i høi Grad vilde lette Afdelingernes Tjenesteforhold. Jeg sigter herved til de Regtelser, som angaa Undervisningslokaler, Munderingskamre, Exercerhuse og